

דיני ספירת העומר

יו"ל ע"י מכון הלכה חב"ד (ע"ר)

ימי הספירה תשפ"ב

טעה בעת הברכה:		טעות בספירת העומר	זמן הספירה
טעה בדעתו בעת הברכה (כגון שבירך על דעת לספור ארבעה ימים, ולאחר שבירך נזכר שצריך לספור חמשה) < אינו צריך לברך שנית אלא יספור מיד כראוי			
טעה בעת הספירה (כגון שהיה צריך לומר "ששה ימים" ואמר "חמשה ימים"):		<p>מזאת עשה על כל איש מישראל לספור את ספירת העומר. נשים פטורות מלספור ספירת העומר, אולם נוהגות הנשים לספור ספירת העומר בברכה. קטן שהגיע לחינוך - כבן שש שבע, מחנכים אותו לספור ספירת העומר בכל יום ובברכה. קטן שהגיע למצוות באמצע ימי הספירה, ממשיך ספירתו בברכה. </p>	
הפסיק בדברים אחרים צריך לברך שנית ולספור כראוי	עבר יותר מכדי דבור כל עוד ולא הפסיק בדברים אחרים - יתקן ויאמר את מספר הימים הנכון, ואינו צריך לברך שנית, אך צריך לומר שוב לפני הספירה: "היום"		<p>החל מחצי שעה לפני השקיעה אסור לאכול פת או מזונות משיעור "כביצה" (54 גרם) עד שיספור ספירת-העומר, שמא ימשך באכילתו וישכח לספור. ואם התחיל לאכול לאחר השקיעה, צריך להפסיק לאכול עד שיספור. אך אם התחיל לפני השקיעה אינו חייב להפסיק מסעודתו ולספור. ויש מתירים לאכול לפני ספירת העומר גם אם הגיע כבר זמן הספירה, אם ממנה אדם או תזכורת אחרת שתזכיר לו לספור, או שיש לו מניין קבוע שבו מתפלל.</p> <p>שאר מאכלים שאינם ממיני דגן, כמו פירות, וכן כל המשקאות (שאינם משכרים) וכן כל המשקאות (שאינם משכרים) שברכתם האחרונה היא "בורא-נפשות", מותרים לפני הספירה גם בכמות גדולה יותר.</p> <p>כמו"כ נוהגים שלא לעשות מלאכה מהשקיעה עד שיספור ספירת העומר, בין אנשים ובין נשים. אך מותר לעשות את מלאכות הבית שאין בהן שיהיו כגון בישול, אפיה וניקיון.</p>
השואל את חברו, החל מפלג המנחה, מה הספירה הערב, יענה לו "אתמול היה כך וכך", ולא יאמר "היום כך וכך". אם טעה וענה "היום כך וכך" - אם היה זה לפני השקיעה, אף על פי כן יספור אחרי ערבית בברכה. אך אם זה היה אחר השקיעה, לא יברך לאחר מכן על הספירה. והוא הדין אם ענה לחברו בשפה אחרת ולא בלשון הקודש, אינו יכול לחזור ולברך. אמנם, אם כיוון בפירוש שלא לצאת ידי חובת הספירה באמירה זו, יספור בברכה. אם ענה לחברו רק במספר הימים - שאמר שלושה ימים, ארבעה ימים וכדומה, ולא אמר "היום" - יספור לאחר מכן בברכה.	השואל יכול לברך בכל מצב - מאחר ועצם שאלתו היא כאילו שכיוון בבירור שאינו רוצה לצאת כעת ידי חובה בשמיעת הספירה מחבירו; וכן כששומעים את הספירה מהש"ץ אין צריכים לכוון לא לצאת ממנו, כיון שעצם זה שהולכים לספור מיד בעצמם נחשב כאלו כיוונו זאת בפירוש.	<p>הסופר שלא בכוונה</p>	
מי שטס ממדינה למדינה, שיש הפרשי שעות בין המקום שיצא משם לבין המקום שנמצא בו כעת - נוהג בספירה לפי אותו מקום שנמצא בו כעת. יש להימנע ככל האפשר מלעבור את קו התאריך בימי הספירה. כאשר צריך לנסוע למדינה שעוברים בדרכה את 'קו התאריך', יאריך את הדרך ויסע מהכיוון הנגדי - באופן שלא יעבור את 'קו התאריך'.	העובר ממדינה למדינה		<p>אופן הספירה</p>

מקורות: רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פ"ז הכ"ג. טוש"ע וני"כ ושו"ע אדה"ז או"ח סתפ"ט. כה"ח שם ס"ק סו. דברי נחמיה בהערותיו על ס"ב שבוש"ע אדה"ז שם ד"ה "אלא ששמע". לקו"ש ח"א ע' 270. חייב ע' 235 בהע', וחל"ח ע' 10. ציץ אליעזר ח"ד סי"ה. נטע"ג פסח ח"ג כ"ו ס"ד-ה. פל"א ס"ג-ד, פל"ג ס"א-ב. וראה בהרחבה "הלכה למעשה - מועדים" (בהוצאת מכון הלכה חב"ד) חג השבועות פ"א.

עריכה: הרב שמואל מקמל. הגהה: הרב משה קורנוויץ.